

Από την Τζέιν ΜακΜπράιντ
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

«Άλεξ, είναι ώρα να πάμε για λογοθεραπεία» είπε η κυρία Τζένκινς.

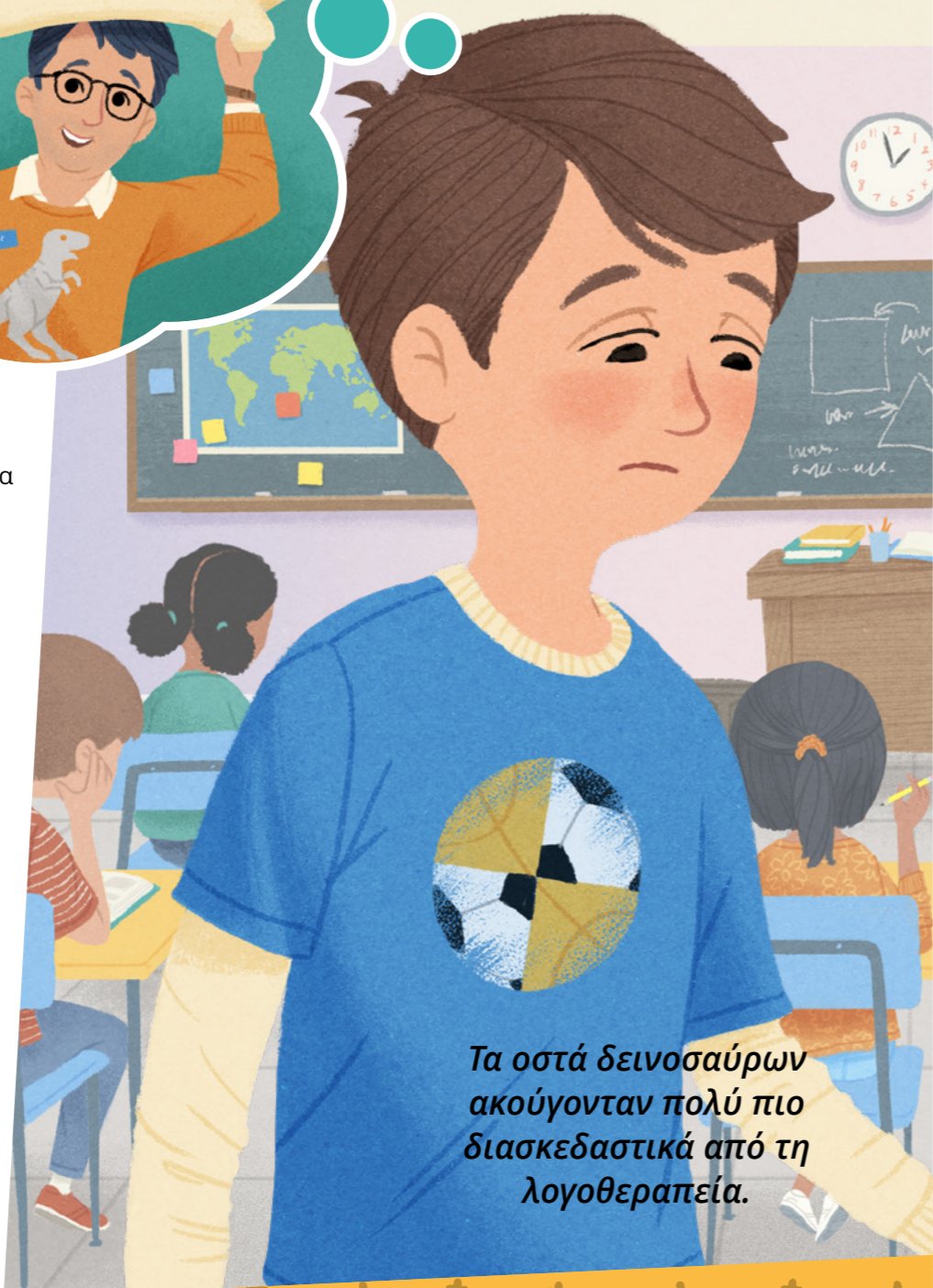
Ο Άλεξ έσκυψε το κεφάλι του. Η λογοθεραπεία ήταν ένα ειδικό μάθημα στο οποίο πήγαινε. Δυσκολευόταν να πει μερικές λέξεις και ήχους. Έτσι έπρεπε να τους κάνει εξάσκηση στο μάθημα ομιλίας μερικές φορές την εβδομάδα. Κάθε φορά που έφευγε από το κανονικό του μάθημα, αισθανόταν τόσο αμήχανα!

Κοίταξε τον δάσκαλό του. «Θα μπορούσα να το παραλείψω;» ψιθύρισε. «Μόνο για σήμερα;»

Σήμερα, ο κύριος Τίμμονς ερχόταν στην τάξη του Άλεξ για να μιλήσει για τους δεινοσαύρους. Ο κύριος Τίμμονς εργαζόταν σε ένα μουσείο με πολλά ωραία οστά δεινόσαυρων. Θα έφερνε ακόμα και ένα οστό που ήταν χιλιάδων ετών! Ο Άλεξ δεν ήθελε να το χάσει.

Η κυρία Τζένκινς χαμογέλασε. «Πρέπει ακόμα να πας στο μάθημα λογοθεραπείας. Όμως θα μπορούσες να επιστρέψεις εγκαίρως για το τελευταίο μέρος της ομιλίας του κυρίου Τίμμονς».

Ο Άλεξ προσπάθησε να της χαμογελάσει, αλλά δεν μπορούσε.

Τα οστά δεινοσαύρων ακούγονταν πολύ πιο διασκεδαστικά από τη λογοθεραπεία.

Σιγά-σιγά πήγε στην αίθουσα λογοθεραπείας. Στην τάξη έκαναν εξάσκηση λέγοντας τον ίδιο ήχο ξανά και ξανά. Θα ήταν πιο διασκεδαστικό να μάθει για τους δεινοσαύρους.

«Μισώ να λέω αυτούς τους ανόητους ήχους» είπε στη δασκάλα λογοθεραπείας, «Αισθάνομαι σαν μωρό».

«Δεν είσαι καθόλου μωρό» είπε. «Όλοι χρειαζόμαστε λίγη επιπλέον βοήθεια μερικές φορές. Το ξέρεις ότι πήγαινα σε λογοθεραπεία, όταν ήμουν στην ηλικία σου;»

Αυτό έκανε τον Άλεξ να νιώσει λίγο καλύτερα. Δούλεψε σκληρά για το υπόλοιπο μάθημα, για να κάνει εξάσκηση στους ήχους του.

Όταν ο Άλεξ επέστρεψε στην τάξη της κυρίας Τζένκινς, είδε τη φίλη του την Κόρντυ να φεύγει.

«Πού πηγαίνεις;» ρώτησε.

Η Κόρντυ χαμήλωσε το βλέμμα. «Δυσκολεύομαι με την ανάγνωση. Πρέπει να πηγαίνω σε ένα ειδικό μάθημα ανάγνωσης». Η Κόρντυ κοίταξε με αμηχανία.

«Ε, είναι εντάξει» είπε ο Άλεξ. «Μόλις επέστρεψα από το μάθημα λογοθεραπείας μου. Πέρασα όλη την ώρα κάνοντας τον ίδιο ήχο ξανά και ξανά». Ζάρωσε τη μύτη του.

«Αλήθεια;»

Κούνησε καταφατικά το κεφάλι. «Κάνω λογοθεραπεία τα τελευταία δύο χρόνια».

«Πώς και δεν το ήξερα;» ρώτησε.

Ο Άλεξ ανασήκωσε τους ώμους του. «Δεν το είπα ποτέ σε κανέναν. Φοβόμουν ότι θα με κορόιδευαν».

«Δεν θα σε κορόιδευα ποτέ» είπε η Κόρντυ. «Χαίρομαι που επέστρεψες εγκαίρως για να δεις το οστό του δεινοσαύρου. Είναι πραγματικά τέλειο!» Κούνησε το χέρι της. «Πρέπει να φύγω. Τα λέμε αργότερα».

Σύντομα ο Άλεξ ανακάλυψε ότι εκείνος και η Κόρντυ δεν ήταν οι μόνοι που πήγαιναν σε άλλα μαθήματα. Ο Τόμμυ πήγαινε σε ένα μάθημα για να τον βοηθήσει να μάθει καλύτερες κοινωνικές δεξιότητες. Και η Μπέκα δούλευε με έναν ειδικό δάσκαλο για να βοηθήσει τον βραχίονά της να δυναμώσει, αφού τον χτύπησε.

Τώρα ο Άλεξ δεν αισθανόταν τόσο άσχημα για το μάθημα λογοθεραπείας του. Ήθελε να βοηθήσει και τα άλλα παιδιά να αισθανθούν καλύτερα. Εξασκήθηκε στην ανάγνωση με την Κόρντυ και μιλούσε στον Τόμμυ στο μεσημεριανό φαγητό. Όλοι χρειαζόνταν μερικές φορές λίγη επιπλέον βοήθεια και αυτό ήταν εντάξει! ●

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στις Η.Π.Α.

Λαμβάνω επιπλέον βοήθεια στην ανάγνωση.

Λαμβάνω επιπλέον βοήθεια σε κοινωνικές δεξιότητες.

Λαμβάνω επιπλέον βοήθεια για τον βραχίονά μου.

Λίγη **ΕΠΙΠΛΕΟΝ** βοήθεια